

A mi ünnepünk

Írta: SZAKASITS ÁRPÁD,

a Magyar Újságírók Országos Szövetségének elnöke

Az idén harmadszor ünnepeljük meg december 9-én, a Magyar Sajtó Napját. Ezen a napon — 1918-ban — jelent meg a Vörös Újság első száma. Az őszi forradalom nem elégitette ki a dolgozó nép várakozását. Az októberi koalíciós kormány tehetetlenül állott szemben a problémákkal, amelyeket a forradalmi időszak szükségletei vetettek fel. Az ország életében a bűnűtség és reménytelenség egyre sarkasodó jelei mutatkoztak.

Ekkor olyan esemény történt, amely nyomban véget vetett a tespedésnek. Megalakult a Kommunista Magyarországi Pártja. A magyar dolgozó tömegek életében történelmi fordulópontot jelentett. Olyan történelmi folyamatnak kezdete volt ez, amely győzelmek és bukások, föllendülések és hanyatlások egymásba fonódó láncolataként elvezetett országunk felszabadulásához, a Magyar Népköztársaság megereméséhez, egy soha nem volt nemzeti egységhez, a szocializmus alapjainak lerakásához és ama úthoz, amely a szocializmus teljes fölépítéséhez vezet.

Mi része volt ebben a Vörös Újságnak és eléműltetését követő testvérnapjainak? — azt fölbecsülni még megközelítően sem lehetősége. Megszületése méltó volt küldetéséhez, leküzdötte a szinte leküzdhetetlen akadályokat. Nyomdájára, rotációs papírjára nem volt. Még szerkesztőségi helyisége sem akadt. Csak szegénységben nem volt hiánya. Jóformán a semmiből kellett létrehozni ezt az első magyar nyelven írott legális kommunista újságot. És sikerült! Minden akadályt elhárított az a bátor, lelkes, forradalmi eszméktől áthatott kis csapat, amely hivatva volt a Vörös Újság anyagi és szellemi feltételeit megteremtetni.

A Vörös Újság első száma tízezer példányban jelent meg és már megszületésének első órájában lobot vetett. Meg kellett ismételni! A munkások és parasztok magukénak érezték, mert az ő nyelvükön íródott minden sora, mert az ő gondolataiknak, érzéseiknek adott kifejezést. Megmutatta az igazi felszabadulás egyetlen lehetséges útját: a proletárforradalom útját. A hangja tisztán zengett. Hűséges hírnöke volt a tömegek mélyén áramló törekvéseknek, a politikai, gazdasági és társadalmi élet izgalmas eseményeinek. De nem volt csak egyszerűen újság. Több volt ennél: a proletárforradalom lobogója. Kollektív agitátor volt, kollektív szervező és kollektív propagandista — a legtisztább lenini értelemben.

Betiltották nem is egyszer. Összevették, kifosztották szerkesztőségét; nem adtak számára papírt, és a Vörös Újságot mégis egyre többen olvasták, egyre többen lelkesedtek és hozták áldozatot is érte...

És 1919. március 21-én hírlul adhatta: **Megalakult a Magyar Tanácsköztársaság!**

Milyen óriási küldetést vállalt és teljesített a Vörös Újság a Magyar Tanácsköztársaság dicsőséges ideje alatt! Köteteket írhatnánk arról, de még csak sorokra is alig telik a helyszűke miatt. Ide jegyezzük azért Kun Béla néhány sorát arról az újságról, amelynek születésnapját ünnepeljük.

„Rossz papíron, rossz festékekkel nyomott újságok kötetek, de úgy lüktet bennük a forradalom láza, mint ahogy Marat lapja óta egyetlen forradalmi újságban sem dübörgött. A rossz papíron elhalványodhatik a rossz festék, de nem halhat el a forradalom lüktetése és nem apadhat el a világító fényforrás, amelyből a forradalom hagyományai és tanulsága árad, özönlik, a magyar munkások és földműves szegények felé!”

Kun Béla 1928-ban írta le ezeket a sorokat az Új Március-ban. Milyen igazra volt! A fényforrás nem hunyt ki, a forradalom lüktetése sem gyengült el. Sőt! A horthyizmus negyedszázadig tartó rideg és borzalmas éjszakájában is föl-fölvillantak a vörös tüzek, lüktetett a forradalom láza és a Vörös Újság titokban született és nevelt testvérei folytatták a hősi harcot az elmék és szívek meghódításáért.

Pártunk nemegyszer adta tanújelét a kommunista sajtó iránt érzett megbecsülésének a gondoskodásának. Minket, a magyar sajtó, a magyar hírközlő szervek munkásait szívünk mélyéig áthat a marxizmus-leninizmus ragyogó eszméje, tiszta humanizmusa. Ezt szolgáljuk teljes meggyőződéssel, és arra törekszünk, hogy minél jobban tethessük ezt. Jól tudjuk, hogy teljességre törekvésünk útjának még nem jutottunk a végére. Van még tenivalónk bőven. Javítanunk kell — különösen vidéken — nyomdatechnikai felszereltségünkön, a szerkesztőségek felszereltségén és — ne tekintsük ünnepontásnak — lapjaink olvashatóságán.

Sok csodálatos dolognak vagyunk tanúi. Ezek közül is az egyik legcsodálatosabb az emberek tudásvágya. Szinte egész népünk tanul. Olvasó nemzet is lettünk. Mintha százados elmaradottságot akarnának embereink behozni. A szellemi érdeklődés szinte határtalan. Néptünk kulturális igénye nőttön-nő. Nemcsak tanuló nép, hanem kérdező nép lettünk, és a nép feleletet vár. Politikusoktól, íróktól, tudósoktól és újságíróktól. Felelnünk kell, mégpedig őszintén, igazán, pontosan, szakavatottan. Ez azt a kötelezettséget rója ránk, hogy megtanuljunk felelni.

Akik az újságírás szép és szent feladatára szánták rá életüket, kötelesek — önmagukkal és az építő tömegekkel szemben — tudásukat a lehető legmagasabbra emelni. Képesnek kell lenniük arra, hogy feleljenek, elemezzenek, bíráljanak, utat mutassanak.

Arra kell törekednünk, hogy ne csak az értelem, a logika, a szakszerűség szólaljon meg lapjaink hasábjain, hanem a szív is: az olvasó hallja ki írásainkból az érzelmi hurok zengését is. Így lehetünk csak méltó örököi a Vörös Újság és az illegális kommunista sajtó hagyományának és segítői a magyar történelem leghatalmasabb művének, a szocializmus építésének.

Szegedi ünnepségek

a magyar sajtó napja alkalmából

A magyar sajtó napját, a Vörös Újság megjelenésének évfordulóját a szegedi újságírók, nyomdászok és lapterjesztők is megünnepelték. Az ünnep alkalmából, tegnap, szombaton délelőtti az MSZMP Csongrád megyei végrehajtó bizottsága fogadást adott. Ezen részt vettek a Csongrád megyei Hírlap és a Dél-Magyarország szerkesztőségének, a Magyar Távirati Iroda szegedi kirendeltségének, a Csongrád megyei Lapkiadó Vállalatnak és a Szegedi Nyomda Vállalatnak a képviselői. A meghívottakat Siklós János elvtárs, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának titkára köszöntötte a sajtó napja alkalmából, méltatta a szocialista sajtó tevékenységét, és átadta az MSZMP Csongrád megyei és Szeged városi bizottsága jókívánságait a

további munkához. A baráti, elvtársi légkörű fogadáson megjelent Sipos Géza elvtárs, az MSZMP Szeged városi bizottságának titkára is, valamint részt vettek a megyei pártbizottság propagandá- és művelődési osztályának munkatársai. A sajtó napja alkalmából ma újabb ünnepség lesz: Újszegeden a Rózsa Ferenc sugárút 1. számú házán az I. kerületi tanács és a Dél-Magyarország szerkesztősége emléktáblát állított Rózsa Ferencnek, a magyar munkásmozgalom kiemelkedő harcosának és mártírjának, az illegális Szabad Nép szerkesztőjének. Tóth Sándor szegedi szobrászművésznek a mártír rendezőborítású portréjával díszített emléktábláját ma déli 12 órakor leplezik le rövid ünnepség keretében.

DÉL-MAGYARORSZÁG

VILÁG PROLETÁRIAI, EGYESÜLJETEK!

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKASPART LAPJA

54. évfolyam, 286. szám

Ára: 60 fillér

Vasárnap, 1964. december 6.

Segít a lakosság

Sok és értékes társadalmi munka Szegeden

Szegeden a kerületek lakói az idén is jelentős társadalmi munkával járultak hozzá a város fejlődéséhez. Utcaik, terek, parkok csinosodtak, szépültek meg a szorgalmas kezek nyomán. Óvodák, iskolák napközliothozok gazdagodtak az önként vállalt munkával. Noha még nem számolhatunk az egész esztendővel, 11 hónap adatai arról tanúskodnak, hogy Szeged mindhárom kerületében a társadalmi munka értéke túllépi az elmúlt éviét.

A különböző munkákról a számlák jó részét még nem küldték meg a vállalatok a tanácsoknak. Majd csak januárban, februárban lehet számot vetni a társadalmi munkák egészével. Erről tájékoztatott bennünket dr. Bődő István, az I. kerületi tanács vb titkára. Bizonyos azonban máris, hogy 318 ezer 752 forint értékű munkát végeztek a kerület lakói.

Újszegeden különösen a Haladás tér környékének lakói jelekedtek. Hogy jó gyalogjáródn közlekedhessenek, azt önkéntes munkájuknak is köszönhetik a magányos vízvezeték lefektetésében is közreműködtek a lakók sokfelé ázzal, hogy árkok ártak a vezetőkkéneket.

ma a betemetést is maguk végezték el. Sorolhatjuk az utcákat — Szilágyi, Bercsényi, Bocskai utca, Kállai fasor, Bécsi körút —, amelyek magukon viselik a társadalmi munkások kézjegyét.

A II. kerületi tanácsnál is pontos kimutatás ad számot a lakosság áldozatos munkájáról. Kerepesi József vb-titkár tájékoztatása szerint 390-an 1851 órán át dolgoztak, s 223 ezer 285 forint új értékkel gazdagították kerületüket. A szülő munkaközösségek az óvodák felújításában, karbantartásában segítettek.

A Béketelepi Iskolában sportpályát építettek.

Közel 10 ezer négyzetméter utcai parkosítás, 2246 négyzetméter gyalogjárda építése dícséri a társadalmi munkásokat. Ebben a kerületben öt játszótér áll a gyermekek rendelkezésére.

A kerület öregjének klubot hoztak létre, szintén társadalmi összefogással. Oláh Károly, Szabó Mihály, Hallai Gyula, Nagy Sándor és a többi tanács tag példamutató volt a kezdeményezésben, a munkák megszervezésében.

Jó eredményekről számolhatunk be a III. kerületből is. Az iskolákat patronáló üzemek dolgozói mintegy 85 ezer forint értékű társadalmi

munkával segítették az oktató-nevelő munka jobb feltételeinek megeremésését. Markos Károly vb-titkár elmondta, hogy az óvodák szülői munkaközösségei is 25 ezer forint értékű társadalmi munkát mondhatnak magukénak. Új járdák építése, utcák parkosítása, a magányos vízvezetékhez árkok ásása együttesen

mintegy 130 ezer forint értékét képviseli a lakosság összefogása nyomán.

Móraváros kis Kaszás utcájától az Alsóváros végén lévő Csonka utcáig, sőt a kis-es Mihálytelekig számos utcában elmondhatják a lakók: ebben az esztendőben is gazdagították kerületüket.

L. F.

Wilson—Johnson találkozó

Jövedelemelosztási formák a termelőszövetkezetekben

A gázvezeték építói között

Paprikánk híre a világban

Leleplezett hazatérülők

Az építőipar télielésítésének szociális problémái

Tanácskozás az SZMT-nél

A Szakszervezetek Csongrád megyei Tanácsa tegnap délelőtti tanácskozára hívta össze a megyében dolgozó építőipari vállalatok gazdasági és társadalmi szervezeteinek vezetőit. A tanácskozáson megvitatották az építőipar télielésítésének szociális problémáit, megvitatották azokat a szükséges intézkedéseket, amelyek e problémák megoldását, illetve enyhítését célozzák.

Különös hangsúllyal szerepelt a tanácskozáson az építőipar télielésítésének egyik legfontosabb szociális gondja, a munkások szállítása. Ez leginkább az EM Csongrád megyei Állami

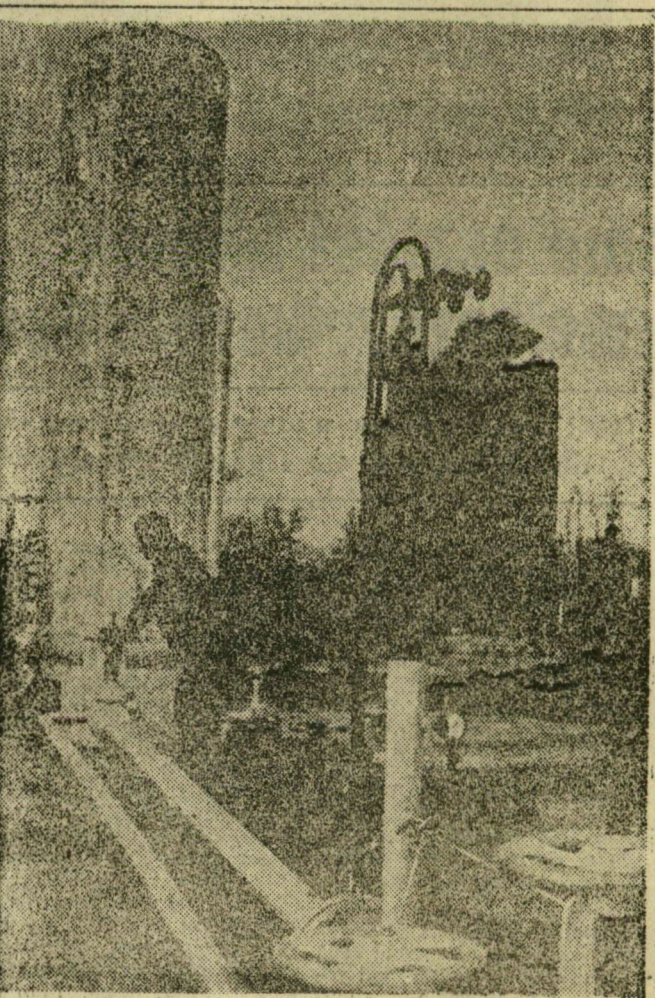
Építőipari Vállalatot érinti, mivel még jelenleg 850 munkást szállítanak naponta és ebből több mint ötszázat ponyvával ellátott teherautókon. Nyilvánvaló, hogy ezen — a különböző lehetőségek figyelembevételével — változtatni kell. Csökkenteni kívánják a szállítandó munkások számát azért, hogy Szegeden ideiglenes munkásszállást rendeznek be rövid időn belül, másrészt kéri a 10. sz. AKÖV segítségét, hogy több buszjáratot bocsásson a munkások szállítására.

A szakszervezetek megyei tanácsa, valamint az érintett vállalatok között megállapodás született, hogy a szállítás problémáját a vállalatok január közepéig folyamatosan megoldják. December 20-ig hat tehergépkocsi bedeszál, ezután is még annyit, hogy 15 kilométeres távolságon túl ponyvás kocsival ne kelljen szállítani a munkásokat. Ezzel kapcsolatban megjegyezzük, hogy megyénk több vállalatának, üzemének van úgynevezett tehergépkocsira szerelhető bódéja. Kérjük ezeket a vállalatokat, hogy amennyiben nem használják ezeket a bódékat, jelezzék, átadják fel a már említett építőipari vállalatnak.

A Szakszervezetek Csongrád megyei Tanácsa ezúton is felhívja a vállalatok gazdasági és társadalmi szervezeteinek a vezetőit, hogy a télielésítésből eredő feladatok megoldását ismételtelen vizsgálják felül és ahol erre szükség van, tegyék meg a kellő és gyors intézkedéseket.

Százharmincöt tonnás alkatrész

Nem mindennapi szállítvány futott be szombat reggel Kőbánya-Rákos pályaudvarra. Megérkezett a Szovjetunióból, a leningrádi Elektroszila gyárból a százhalombattai Dunamenti Hőerőmű jövő évben építésre kerülő c-része első 150 megawattos gépegyységének generátor állórése. A 135 tonnás súlyú, 35 méter hosszú, 4 méter átmérőjű alkatrészhez hasonló terhet ritkán szállítanak a MÁV vonalain, a 16 pár keréken elhelyezett óriás géprész azonban minden baj nélkül érkezett meg.

Dr. Somogyiné felv.

Gázleválasztó

Az Országos Gáz- és Kőolajipari Tröszt intézkedésére — Üllésről megkezdtek a földgázvezeték építését Szeged közüzemigazgatási határáig. A már termelő üllési kutakon az olaj és a földgáz különválasztására működésben van a berendezés, s ezt mutatja felvételünk. A leválasztó fontos kiindulópont ahhoz, hogy az olaj kísérője, a földgáz eljuthasson Szegedre. (A gázvezeték építőiről a 3. oldalon adunk tudósítást)